

Er behandling i nærmiljøet best?

Myndighetene ønsker å tilby nærmiljøbasert psykisk helsevern til barn og unge, men det er gjort lite systematisk forskning på nytten.

PUBLISERT 28. februar 2007

Krystyna Hviding ved Kunnskapssenteret har oppsummert tilgjengelig forskning om nærmiljøbasert psykisk helsevern til barn og unge. Et felles utgangspunkt for slik behandling er troen på at problematferd og sykdomsmestring kan endres ved å endre på mønstre og sosiale strukturer rundt personen.

– Vi vet ikke hvilke deler av sammensatte tiltak som er viktigst, eller hvordan de bør organiseres for å gi maksimal nytte. Vi vet heller ikke hvilke grupper pasienter som har størst nytte av ambulant behandling, opplyser Hviding.

Rapporten, som oppsummerer resultater fra systematiske oversikter og nyere randomiserte studier, viser at forskning heller ikke kan si noe om virkningen av ambulant behandling over tid, eller hvordan pasientene bør følges opp.

Resultatene for barn og unge med alvorlige atferdsproblemer tyder på at nærmiljøbasert behandling kan minske voldelig og antisosial atferd. Det kan også minske behovet for omplassering.

– Vi kan likevel ikke trekke noen klare konklusjoner om nytteverdien av ambulante tjenester sammenlignet med standard behandling, understreker Hviding.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 3, 2007, side